

ЕСЕНЬ, ЕСЕНЬ...

Тъй бързо лѣтото измина —
полята пожълтѣха
и птичкитѣ срѣдъ хладовина
въ орляци отлетѣха.

Мъглитѣ пѣплятъ по полята
и паяжини оросяватъ;
заглѣхватъ лесове, гората
и пжтищата запустяватъ.

Въвъ сълзи есенъта настѣпи —
дъждъ вредомъ превалява;
гората се въ злато кѣпи,
въ кръвъ слънцето изгрѣва.

Градинитѣ сж развалени,
нивята преораватъ —
за пролѣтъ тамъ засѣватъ семе
и врани налетяватъ.

По пжтя вече се разкала,
кола скрибуца и минава;
цѣль день въ мъгли се Слънчо валя
и зима се задава.

Кога ще дойде пролѣтъ чудна,
цвѣтя въ полята да разсява —
и чучулига ранобудна
съсь пѣсенъ изгрѣвъ да вестява?

Хр. Цанковъ — Дерижанъ

